

مقایسه احساس تنهایی عاطفی - اجتماعی و بدرفتاری روان‌شناختی در

دختران مجرد با و بدون علائم اختلال در روابط بین فردی

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۸/۶

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۴/۸

ایوب سقزی^۱

محسن گل محمدیان^{۲*}

مقاله پژوهشی

چکیده

مقدمه: اختلال در روابط بین فردی چالش اصلی در ازدواج و فعالیت گروهی است. پژوهش حاضر با هدف مقایسه احساس تنهایی عاطفی - اجتماعی و بدرفتاری روان‌شناختی در دختران مجرد با و بدون علائم اختلال در روابط بین فردی انجام شد.

روش: پژوهش حاضر از لحاظ هدف بنیادی و از نظر روش توصیفی از نوع علی مقایسه‌ای بود. جامعه آماری شامل کلیه دانشجویان دانشگاه‌های شهر سمنان در نیمسال اول تحصیلی ۹۸-۱۳۹۹ بود. ابتدا به روش نمونه‌گیری در دسترس ۳۰۰ نفر انتخاب در مرحله بعد بر اساس نقطه برش پرسش‌نامه مشکلات بین فردی (بارخام و همکاران، ۱۹۶۲) ۱۱۴ نفر در گروه بدون علائم اختلال در روابط بین فردی و ۱۸۶ نفر در گروه با علائم اختلال در روابط بین فردی جایگزین گردید. ابزار مورد استفاده در این پژوهش پرسش‌نامه مشکلات بین فردی (بارخام و همکاران، ۱۹۶۲)، پرسش‌نامه احساس تنهایی اجتماعی - عاطفی (دیتوماسو و همکاران، ۲۰۰۴) و مقیاس بدرفتاری روان‌شناختی (کواتس و مسمن مور، ۲۰۱۴) بود. اطلاعات به دست آمده با استفاده از آزمون تحلیل واریانس یک راهه با رعایت پیش فرض‌های توزیع نرمال و همگنی واریانس‌ها تحلیل شدند.

یافته‌ها: یافته‌ها نشان داد که میانگین احساس تنهایی عاطفی - اجتماعی، مشکلات بین فردی و ابعادشان بین دو گروه با و بدون علائم اختلال در روابط بین فردی تفاوت معنی دار دارد ($p < 0.05$).

نتیجه‌گیری: یافته‌های پژوهش بر اهمیت توجه به احساس تنهایی عاطفی - اجتماعی و بدرفتاری روان‌شناختی در دختران مجرد دارای علائم اختلال در روابط بین فردی تأکید دارد؛ بنابراین انتظار می‌رود مشاوران و روان‌درملگران مرتفع نمودن احساس تنهایی عاطفی - اجتماعی و بدرفتاری روان‌شناختی دختران مجرد دارای علائم اختلال در روابط بین فردی گام بردارند.

کلمات کلیدی: احساس تنهایی عاطفی - اجتماعی، بدرفتاری روان‌شناختی، دختران مجرد، اختلال در روابط بین فردی.

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران.

۲. استادیار گروه مشاوره، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران.

* نویسنده مسئول: MgoImohammadian@gmail.com

Comparison of Emotional Social Loneliness and Psychological Maltreatment in Single Girls with and Without Symptoms of Interpersonal Disorders

Ayyob Saqzezi¹

Mohsen Golmohammadian^{2*}

Original Article

Abstract

Introduction: Interpersonal disorder is a major challenge in marriage and group activity. This study aimed to compare emotional and social loneliness and psychological Maltreatment in single girls with and without symptoms of interpersonal relationships.

Method: The present study was comparative in terms of fundamental purpose and descriptive method. The statistical population included all students of Sanandaj universities in the academic year 2019. First, by the available sampling method, 300 people were selected. In the next stage, based on the cut-off point of the Interpersonal Problems Questionnaire (Barkham et al., 1962), 114 people in the group without symptoms of interpersonal problems and 186 people in the group with symptoms of interpersonal relationships were replaced. The instruments used in this study were the Interpersonal Problems Questionnaire (Barkham et al,1996), the Social and Emotional Loneliness (Ditommaso et al,2004), and assisted maltreatment inventory (Coates & Messman-Moore,2014). The obtained data were analyzed using a one-way analysis of variance test by observing the assumptions of normal distribution and homogeneity of variance.

Results: The results showed that the mean of emotional and social loneliness, interpersonal problems, and their dimensions were significantly different between the two groups with and without symptoms of interpersonal disorders ($p < 0.05$).

Conclusion: Findings emphasize the importance of paying attention to feelings of loneliness and psychological maltreatment in single girls with symptoms of impaired interpersonal relationships. Therefore, counselors and psychotherapists are expected to take steps to alleviate the feeling of emotional-social loneliness and psychological maltreatment of single girls with symptoms of interpersonal disorders.

Keywords: Emotional - social loneliness, Psychological maltreatment, Single girls, Interpersonal disorders.

1. M.A student of family counseling, Razi University, Kermanshah, Iran.

2. Assistant Professor of Counseling Department, Razi University, Kermanshah, Iran

* Corresponding Author: Mgolmohammadian@gmail.com

مقدمه

انسان موجودی مبتنی بر نیاز است و نیاز به تعامل در طول تکامل بشر همواره مورد بحث دانشمندان علوم انسانی بوده است، تمایل به روابط صمیمانه در همه انسان‌ها از زمان تولد تا مرگ مورد توافق همگان است. اختلال در روابط بین‌فردی همواره از مشکلات شایع در مراجعه‌کنندگان به کلینیک‌های روان‌درمانی است (گرهارت، باکر، هارگر و رونان؛ ۲۰۱۴). مشکلات بین‌فردی با ارتباط برقرار کردن دشوار فرد با دیگران و تلاش عمده فرد در برآورده ساختن نیازهای دیگران به منظور خوشحالی آنها تعریف می‌شود (مک‌اوی، بورگس و نادن؛ ۲۰۱۴). اختلال در روابط بین‌فردی در شیوع بالایی استفاده از تلفن همراه و رفتارهای خودآزاری نقش دارد (چن، لین، کائو، داو، وین و زانگ؛ ۲۰۲۰). پایداری علائم اختلال در روابط بین‌فردی به تجربه علائم اختلال شخصیت مرزی منجر می‌شود (آکیونوس، گنچوز و کاراکوس؛ ۲۰۲۰)، بنابراین در دختران مجرد که در آستانه‌آشنایی برای ازدواج قرار دارند عامل مهم اختلال در روابط بین‌فردی، همواره می‌تواند به ایجاد مشکلاتی در روابط با همسر در دوران نامزدی و یا احتمال طلاق در زندگی زناشویی منجر گردد، بنابراین مهارت ارتباطی نقش مهمی در موفقیت ازدواج دارد. در دختران مجرد تعارض بین استقلال و احساس فقدان مرادیده‌آل مشکل شایعی است (حسینی و ایزدی، ۱۳۹۵)، تجربه مشکلات بین‌فردی می‌تواند دوره‌ی تجردگرایی در دختران مجرد را افزایش دهد. علاوه بر ازدواج، اختلال روابط دوستانه در محیط دانشگاه نیز چالش دیگری است که فعالیت‌های گروهی را با مشکل مواجه می‌نماید. مو، لی، چن، زانگ، لی و لینگ^۵ (۲۰۱۹) نشان دادند که مشکلات بین‌فردی به تشدید اختلالات هیجانی منجر می‌شود، به طوری که فعالیت‌های گروهی در محیط دانشگاه به بحرانی حل‌نشدنی تبدیل می‌گردد، که در پی آن کناره‌گیری و اجتناب از کار گروهی افزایش می‌یابد.

احساس تنهایی عاطفی-اجتماعی^۶ از متغیرهای مهم در ارتباط با اختلال در روابط بین‌فردی فرض شده است. افرادی که از داشتن روابط مثبت، پایدار و با اهمیت بی‌بهره‌اند، احساس عدم رضایت و محرومیت و در نهایت احساس تنهایی دارند (هنریچ و گالونی؛ ۲۰۱۴). برای تبدیل خانواده به کانونی برای رشد و تعالی افراد باید به زنان اهمیت بیشتری داد، از جمله مسائل مهمی که در سلامتی زن احساس تنهایی است (سروش، ادیبی و پارسا، ۱۳۹۴). تنهایی حالتی ناخوشایند در روابط بین‌فردی است که هم با حالت هیجانی افراد و هم بافت اجتماعی رفتار و سلامتی افراد هم بسته است (کوآتر، براون، روتنبرگ، ون هالست، هاریس، گوسنر و مون؛ ۲۰۱۳). میانگین احساس تنهایی در میان دختران نسبت

1. Gerhart, Baker, Hoerger & Ronan
2. McEvoy, Burgess & Nathan
3. Chen, Liu, Cao, Duan, Wen, Zhang & Lu
4. kyunus, Gençöz & Karakose
5. Mou, Lei, Chen, Zhang, Liu & Liang
6. Emotional and social loneliness
7. Henrich & Gullone
8. Qualter, Brown, Rotenberg, Vanhalst, Harris, Goossens & Munn

به پسران بیشتر است (زانگ، گائو، فوکیما، آلترمن و لیئو^۱، ۲۰۱۵). افزایش میانگین سن ازدواج به ۲۵ سالگی در دختران (ترابی، ۱۳۹۶؛ به نقل از غیاثوند و حاجیلو، ۱۳۹۹) به تجربه احساس تنهایی و در نهایت ضعف مهارت در روابط بین فردی منجر می‌شود. تین، چن، مینگ، زین، وانگ و فانگ^۲ (۲۰۱۹) به رابطه کمرویی در روابط بین فردی و احساس تنهایی اشاره داشتند. سیمیچارون، پناپیورپنش، هاویروم، کنتاوونگ، ونگپاکاران و ونگپاکاران^۳ (۲۰۱۸) در پژوهشی نشان دادند که احساس تنهایی به تشدید مشکلات بین فردی منجر می‌شود، همچنین افرادی که احساس تنهایی بالایی را تجربه می‌کنند، معمولاً در روابط اجتماعی عملکرد ضعیفی دارند. دی ستسیو، رانالدی، شیراف، چونگ^۴ (۲۰۲۰) به رابطه سازگاری بین فردی و احساس تنهایی تأکید دارند. اسکویو^۵ (۲۰۱۶) به ارتباط بین احساس تنهایی اجتماعی و استفاده از شوخ طبعی در ارتباطات بین فردی اشاره دارد. پژوهش سید موسوی و محرری (۱۳۹۸) نشان داد احساس تنهایی با ترس از صمیمیت رابطه دارد.

یکی دیگر از عواملی که می‌تواند بر اختلال در روابط بین فردی مؤثر باشد تجارب ناخوشایند بدرفتاری روان‌شناختی^۶ است که با عزت نفس پایین و حساسیت در روابط بین فردی همراه است (میلز، نیومن، کاسر و مواری^۷، ۲۰۱۵؛ وایت، انگلش، تامپسون و روبرتس^۸، ۲۰۱۶). بدرفتاری روان‌شناختی شامل بدرفتاری جسمی، جنسی و عاطفی است که بدرفتاری عاطفی نسبت به سایر اشکال بدرفتاری نقش بیشتری در شکل‌گیری طحاره‌های منفی درباره ازدواج و ابعاد مختلف روابط بین فردی دارد در واقع تجربه بدرفتاری روان‌شناختی پیامدهای منفی کوتاه مدت و بلندمدت بر روابط بین فردی دارد (مسورا^۹، ۲۰۱۳؛ انگلش، تامپسون، وایت و ویلسون^{۱۰}، ۲۰۱۵؛ تیچر و سمسون^{۱۱}، ۲۰۱۳). بدرفتاری روان‌شناختی عامل مهم در شکل‌گیری پرخاشگری، رفتار تکانشی، رفتار تظاهر به خودکشی و نمایشی، جلوه‌های ترس مرضی از مردان، انزوایزینی و کاهش عزت نفس است (گاوام^{۱۲}، ۱۹۹۱، به نقل از رستمی، عبدی و حیدری، ۱۳۹۳). بدرفتاری جسمی، عاطفی و جنسی زنان نقش مهمی در کاهش مقاومت آنان در گرایش به خودکشی دارد (آلباغ، فلورز، ریندر تورماود، قیوم، دون، کیم و کسلو^{۱۳}، ۲۰۱۷). پژوهش اسمیت، موندیت، روزیک و میورت^{۱۴} (۲۰۱۸) به اثر بدرفتاری عاطفی بر احساس تعلق و افسردگی ناشی از روابط اشاره داشت. پژوهش کلین، استاهل، هوپی، مک

1. Zhang, Gao, Fokkema, Alterman & Liu
2. Tian, Chen, Meng, Zhan, Wang, Wang & GAO
3. Simcharoen, Pinyopornpanish, Haoprom, Kuntawong, Wongpakaran & Wongpakaran,
4. Di Stasio, Rinaldi, Sciaraffa & Cheong
5. Schiau
6. Psychological Maltreatment
7. Mills, Newman, Cossar & Murray
8. White, English, Thompson & Roberts
9. Massura
10. English, Thompson, White & Wilson
11. Teicher & Samson
12. Guam
13. Allbaugh, Florez, Render Turmaud, Quyyum, Dunn, Kim & Kaslow
14. Smith, Monteith, Rozek & Meuret

کالو، شرام و اورتل (۲۰۲۰) نشان داد که تجربه بدرفتاری روان‌شناختی به ایجاد ترس در روابط بین - فردی منجر می‌شود.

افراد دارای مشکلات بین فردی معمولاً ویژگی انتقام‌جویانه، خشم و تحریک‌پذیری را تجربه و ابراز می‌کنند (دولو-آمیت، ایوبانکس و زیلچا-مان، ۲۰۲۰)، که در ضعف عملکرد اجتماعی آنان اثربخش است (مک کلوزکی، کوس، اوگرودنیزوک، لاوردیر، جویس و کالی، ۲۰۲۰). اختلال در روابط بین فردی عامل مهم در ایجاد چالش‌های بین فردی ازدواج (تجرده‌گرایی)، تحصیل و فعالیت گروهی است. منصورنژاد، پورسید، کیانی و خدابخش (۱۳۹۲) در پژوهش خود به اهمیت مهارت‌های ارتباطی و عدم مشکلات بین فردی بر بلوغ عاطفی دانشجویان آستانه‌ی ازدواج تأکید دارند، از طرفی تقوی، هنرپورران و فکری (۱۳۹۳) در پژوهش خود به نقش احساس تنهایی بر سلامت رابطه تأکید دارند. لزومی پژوهشی که به شکل منسجم و دقیق بتواند سطوح احساس تنهایی عاطفی و اجتماعی و بدرفتاری روان‌شناختی را براساس شدت اختلال در روابط بین فردی مقایسه نماید، اهمیت دارد، بنابراین فقدان پژوهش یکپارچه در این زمینه احساس می‌شود، نتایج این پژوهش به یک جمع‌بندی دقیق از یافته‌های پژوهش و دیدگاهی پیکارچه از تفاوت احساس تنهایی عاطفی و اجتماعی و بدرفتاری روان‌شناختی براساس اختلال در روابط بین فردی را ارائه می‌دهد، در همین راستا این امر می‌تواند به انجام پژوهش‌های کاربردی جهت شناسایی و آموزش‌های مهارت ارتباطی جهت موفقیت در ازدواج و سایر فعالیت‌های بین فردی منجر شود. از طرفی اقدامات پیشگیرانه نیز از نتایج این پژوهش استنباط می‌شود. بیشتر مطالعات انجام شده در ارتباط با هدف پژوهش بیشتر خارج از ایران صورت گرفته است، در ایران مطالعات در این زمینه اندک است، لذا در چنین شرایطی، انجام پژوهش‌های علمی در این زمینه برای پرکردن خلأ علمی موجود ضروری است و عملیاتی نمودن راهبردهای مقابله با بحران اختلال در روابط بین فردی را تسهیل می‌نماید. با توجه به مطالب مطرح شده پژوهش حاضر با هدف مقایسه احساس تنهایی عاطفی - اجتماعی و بدرفتاری روان‌شناختی در دختران مجرد با و بدون علائم اختلال در روابط بین فردی انجام گرفت.

روش

پژوهش حاضر از لحاظ هدف بنیادی و از نظر روش توصیفی از نوع علی مقایسه‌ای بود. جامعه آماری را تمامی دانشجویان مجرد دانشگاه‌های شهر سمنندج در نیمسال اول سال تحصیلی ۹۹-۱۳۹۸ تشکیل می‌دادند، جهت نمونه‌گیری ابتدا در ارتباط با شرکت‌کنندگان رضایت آگاهانه شرکت در پژوهش، حق انصراف از پژوهش، رعایت حریم خصوصی، اصل رازداری و اجتناب از تبعیض قائل شدن بین شرکت‌کنندگان مورد بحث و آگاهی قرار داده شد. در جهت تعیین حجم براساس دیدگاه دلاور (۱۳۹۱) در پژوهش‌های علی مقایسه‌ای حداقل حجم نمونه در هر گروه (۳۰ نفر) پیشنهاد می‌-

1. Klein, Stahl, Hüppe, McCullough, Schramm, Ortel & Schweiger
2. Dolev-Amit, Eubanks & Zilcha-Mano
3. McCloskey, Cox, Ogrodniczuk, Laverdière, Joyce & Kealy

شود، در این پژوهش ۳۰۰ نفر به روش نمونه‌گیری در دسترس براساس ملاک‌های ورود (مجرد بودن) و ملاک‌های خروج (نقض در پاسخ‌گویی به سؤالات پرسش‌نامه و عدم تجربه ازدواج) انتخاب شدند. براساس نقطه برش (میانگین) پرسش‌نامه مشکلات بین‌فردی ۳۲ سؤالی (IIP-32) ۱۱۴ نفر با تجربه علائم مشکلات بین‌فردی و ۱۸۶ نفر فاقد تجربه علائم مشکلات بین‌فردی بودند. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم افزار SPSS-24 استفاده شد، در بخش آمار توصیفی از گزارش فراوانی، میانگین و انحراف معیار و در بخش آمار استنباطی از آزمون‌های پیش‌فرض و آزمون تحلیل واریانس یک راهه استفاده گردید.

ابزارهای پژوهش

الف: پرسش‌نامه مشکلات بین‌فردی ۳۲ سؤالی (IIP-32): فرم ۳۲ سؤالی پرسش‌نامه مشکلات بین‌فردی یک ابزار خود گزارش‌دهی است که گویه‌های آن در رابطه با مشکلاتی است که افراد به طور معمول در روابط بین‌فردی تجربه می‌کنند همچنین این فرم توسط توسط بارخام، هاردی و استروپ^۲ (۱۹۹۶) به عنوان یک نسخه کوتاه از فرم اصلی فرم ۱۲۷ سؤالی (هورویتز، روسینبرگ، بئر، یورنو و ویلاسنور^۳، ۱۹۸۸) به منظور استفاده از ابزار در خدمات بالینی طراحی شده بر اساس تحلیل عاملی اکتشافی با در نظر گرفتن چهارگویه که بیشترین عامل را در هر زیر مقیاس دارند، به دست آمده است. این مقیاس دارای ۸ مؤلفه می‌باشد: مردم‌آمیزی، جرأت‌ورزی، مشارکت با دیگران، حمایت از دیگران، در نظر گرفتن دیگران، گشودگی و وابستگی به دیگران. این گویه‌ها بر روی یک مقیاس لیکرت ۵ درجه از ۱ (به هیچ وجه) تا ۵ (به شدت) نمره‌گذاری می‌شود. دامنه نمرات بین ۳۲ تا ۱۶۰ است. این پرسش‌نامه در ایران توسط فتح، آزادفلاح، رسول زاده طباطبایی و رحیمی (۱۳۹۲) مورد بررسی قرار گرفت که در نتیجه این بررسی روایی محتوایی مطلوبی گزارش گردید. همچنین پایایی آن به روش آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۰/۸۳ و ابعاد آن بین ۰/۶۱ تا ۰/۸۸ بود (به نقل از فتح و همکاران، ۱۳۹۲). پایایی به روش آلفای کرونباخ در پژوهش حاضر برابر با ۰/۸۲ بود.

ب: پرسش‌نامه احساس تنهایی اجتماعی - عاطفی بزرگسالان فرم کوتاه (SEL):^۴ این مقیاس به وسیله دیتوماسو، برانن و بسط^۵ (۲۰۰۴) طراحی و تهیه شد شامل ۱۴ سؤال است که در ۳ خرده مقیاس احساس تنهایی رومانیک، خانوادگی و اجتماعی قرار دارد. سؤالات این مقیاس از نوع لیکرت است که در آن کاملاً موافقم (۵) و کاملاً مخالفم (۱) نمره‌گذاری

1 - Inventory of Interpersonal Problems

2. Barkham, Hardy & Startup

3. Horowitz, Rosenberg, Baer, Ureño & Villaseñor

4. Short form of the social and emotional loneliness scale for adult

5. Ditommaso, Brannen & Best

می‌شود. دامنه نمرات بین ۱۴ تا ۷۰ است. کسب نمره بالاتر نشان‌دهنده احساس تنهایی بیشتر است. بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی این مقیاس در ایران توسط (جوکار و سلیمی، ۱۳۹۰) انجام گرفت که در آن نتایج تحلیل عاملی تأییدی نشان داد که ساختار عاملی برازش خوبی با داده‌ها دارد سؤال ۱۵ به دلیل پایین بودن بار عاملی حذف شد. برای بررسی روایی همبستگی نمرات با مقیاس ادراک حمایت اجتماعی و نمرات زندگی استفاده شده در مجموع مشخص گردید. همچنین پایایی آن به روش آلفای کرونباخ برای کل مقیاس و مؤلفه‌های آن بین ۰/۷۸ تا ۰/۹۲ بود. پایایی به روش آلفای کرونباخ برای مؤلفه‌های تنهایی اجتماعی، تنهایی رمانتیک، تنهایی خانوادگی و کل پرسش‌نامه در پژوهش حاضر به ترتیب برابر با ۰/۸۲، ۰/۸۶، ۰/۷۱ و ۰/۸۳ بود.

ج: مقیاس بدرفتاری روان‌شناختی (AMI-24):^۱ مقیاس بدرفتاری روان‌شناختی توسط کواتس و مسمن مور^۲ (۲۰۱۴) یک ابزار خود گزارشی ۲۴ آیتمی گذشته‌نگر از حوادث مربوط به بدرفتاری‌های استرس‌زای گذشته می‌باشد در این مقیاس دارای ۵۷ سؤال بود که به پنج عامل اصلی تقلیل یافته است که شامل عدم پاسخگویی از نظر هیجانی، طرد کردن/ ترساندن، غیر اخلاقی/ غیر قانونی بودن، پر توقع / انعطاف ناپذیر بودن و منزوی سازی مورد سنجش قرار گرفت. این مقیاس در یک طیف از کاملاً مخالف (۱) برابر با یک تا کاملاً موافق (۶) برابر با است. دامنه نمرات بین ۲۴ تا ۱۴۴ است. کواتس و مسمن مور (۲۰۱۴) همسانی درونی برای این مقیاس در بین دانشجویان بین ۰/۹۰ تا ۰/۹۶ بوده است، همچنین در پژوهش مذکور ضریب آلفای کرونباخ بین ۰/۵۷ تا ۰/۹۱ بود. در ایران نیز پژوهش جعفری، محمدپور، قدم پور و قبادیان (۱۳۹۷) روایی و پایایی این پرسش‌نامه را تأیید کردند. پایایی آن به روش آلفای کرونباخ برای مقیاس کل برابر با ۰/۸۹ و برای و مؤلفه‌های آن بین ۰/۷۷ تا ۰/۹۱ بود (به نقل از جعفری و همکاران، ۱۳۹۷). پایایی به روش آلفای کرونباخ برای کل پرسش‌نامه در پژوهش حاضر برابر با ۰/۹۰ بود.

یافته‌ها

تعداد ۳۰۰ دانشجو مجرد در این پژوهش شرکت داشتند که براساس نقطه برش پرسش‌نامه مشکلات بین فردی (بارخام و همکاران، ۱۹۹۶) ۱۱۴ نفر با تجربه علائم مشکلات بین فردی و ۱۸۶ نفر فاقد تجربه علائم مشکلات بین فردی بودند. از نظر وضعیت تحصیلی ۲۵۰ نفر در مقطع کارشناسی و ۵۰ نفر در مقطع کارشناسی ارشد بودند. از نظر وضعیت محل تحصیل ۱۲۰ نفر در دانشگاه کردستان، ۸۰ نفر در دانشگاه پیام نور سنجند و ۱۰۰ نفر در دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج بودند. دامنه سنی برای رده‌ی سنی ۱۸-۲۰ (۱۲۶ نفر)، ۲۱-۲۳ (۱۳۳ نفر)، ۲۴-۲۶ (۳۰ نفر)، ۲۷-۲۹ (۱۱ نفر) بود.

1. assisted maltreatment inventory
2. Coates & Messman-Moore

جدول ۱. آماره‌های توصیفی متغیرهای پژوهش

گروه با تجربه علائم مشکلات بین فردی		گروه فاقد تجربه علائم مشکلات بین فردی		متغیرها
انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	
۱/۹۲	۳۶/۸	۴/۱	۳۳/۷۸	احساس تنهایی عاطفی - اجتماعی
۴/۴	۱۲/۴۷	۱/۶۷	۱۱/۵	تنهایی اجتماعی
۴/۰۹	۱۱/۹	۱/۳	۱۰/۷	تنهایی رمانتیک
۳/۳	۱۲/۵	۱/۵۷	۱۱/۵	تنهایی خانوادگی
۸/۷۷	۸۸/۷۸	۵/۳۲	۹۳/۹	بدرفتاری روان شناختی
۲/۰۳	۲۰/۵۹	۱/۴۵	۱۶/۸	منزوی سازی
۲/۲۱	۲۳/۲۳	۲/۴۷	۱۹/۷	پاسخگویی هیجانی
۲/۳۱	۱۹/۶۹	۱/۷۹	۱۷	طرز کردن/اثر ساندن
۱/۹	۱۶/۱	۲/۸۲	۱۵/۰۳	غیر اخلاقی/غیر قانونی
۲/۹	۱۲/۶۹	۱/۱	۱۱/۹	پرتوقع/انعطاف پذیری

براساس مندرجات جدول ۱. میانگین احساس تنهایی عاطفی - اجتماعی و بدرفتاری روان شناختی در گروه با تجربه علائم مشکلات بین فردی بیشتر از گروه فاقد تجربه علائم مشکلات بین فردی است

قبل از اجرای تحلیل واریانس یک راهه، پیش فرض بررسی نرمال بودن توزیع متغیرها و آزمون لوین جهت بررسی همگنی واریانس در گروه‌های پژوهشی مورد بررسی قرار گرفت.

جدول ۲. آزمون کلموگراف اسمیرنف (بررسی نرمال بودن توزیع نمرات) و آزمون لون (بررسی همگنی واریانس)

متغیرها	آزمون	مقدار آماره	سطح معنی داری
احساس تنهایی عاطفی -	آزمون کلموگراف اسمیرنف	۰/۰۶	۰/۰۹۸
اجتماعی	آزمون لون	۱/۳۳	۰/۳۲۱
بدرفتاری روان شناختی	آزمون کلموگراف اسمیرنف	۰/۰۶	۰/۱۵۵
	آزمون لون	۲/۱۱	۰/۲۱۴

نتایج بررسی نرمال بودن توزیع متغیرها براساس مندرجات جدول ۲. با آزمون کلموگراف - اسمیرنف نشان داد که سطح معنی داری از مقدار ۰/۰۵ بیشتر بود ($p > 0.05$)، بنابراین توزیع نمرات متغیرها نرمال بود. نتایج آزمون لوین نیز حاکی از آن بود که سطح معنی داری از مقدار ۰/۰۵ بیشتر ($p > 0.05$) و F در آزمون لون از مقدار ۴ کمتر ($F < 4$) بود، بنابراین همگنی واریانس متغیرها در گروه‌های پژوهشی برابر بود.

جدول ۳. آزمون تحلیل واریانس چند متغیره در بررسی تفاوت احساس تنهایی عاطفی - اجتماعی و بدرفتاری روان‌شناختی در گروه‌های پژوهش

آزمون	مقدار	F	فرضیه DF	خطا DF	سطح معنی‌داری	ضریب ایتا
اثر بیلابی	۰/۲۴	۱۰/۳۶	۹	۲۹۰	۰/۰۰۱	۰/۹۸
لامبدای ولیکز	۰/۷۵	۱۰/۳۶	۹	۲۹۰	۰/۰۰۱	۰/۹۸
تی هوتلینگ	۰/۳۲	۱۰/۳۶	۹	۲۹۰	۰/۰۰۱	۰/۹۸
بزرگترین ریشه روی	۰/۳۲	۱۰/۳۶	۹	۲۹۰	۰/۰۰۱	۰/۹۸

براساس نتایج تحلیل واریانس چند متغیره در جدول ۳. می‌توان گفت که اثر گروه حدقل بر یکی از متغیرهای پژوهش (احساس تنهایی عاطفی - اجتماعی، بدرفتاری روان‌شناختی) معنی‌دار است، نتایج دقیق‌تر در جدول ۴. ارائه شده است.

جدول ۴. آزمون تحلیل واریانس تک متغیره در بررسی احساس تنهایی عاطفی - اجتماعی و بدرفتاری روان‌شناختی

متغیرها	مجموع مجذورات	DF	میانگین مجذورات	F	سطح معنی داری	ضریب ایتا
احساس تنهایی عاطفی - اجتماعی	۶۷۹/۶	۱	۶۷۹/۶	۶/۷۶	۰/۰۰۶	۰/۰۲
تنهایی اجتماعی	۶۳/۳۶	۱	۶۳/۳۶	۳/۰۹	۰/۰۴۹	۰/۰۲
تنهایی رمانتیک	۱۰۴/۶۴	۱	۱۰۴/۶۴	۶/۰۸	۰/۰۱۴	۰/۰۲
تنهایی خانوادگی	۶۰/۵۸	۱	۶۰/۵۸	۵/۰۴	۰/۰۲۵	۰/۰۲
بدرفتاری روان‌شناختی	۱۹۱۲/۲	۱	۱۹۱۲/۲	۴/۱	۰/۰۴۴	۰/۰۸
متزوی سازی	۱۰۰/۱	۱	۱۰۰/۱	۲۷/۱	۰/۰۰۱	۰/۰۷
پاسخگویی هیجانی	۸۵۸/۷	۱	۸۵۸/۷	۲۴/۹	۰/۰۰۱	۰/۰۷
طرد کردن/ترساندن	۵۱۴/۸	۱	۵۱۴/۸	۱۸/۹۷	۰/۰۰۱	۰/۰۶
غیر اخلاقی/غیر قانونی	۸۷/۹	۱	۸۷/۹	۴/۷۲	۰/۰۳۰	۰/۰۲
پرتوقع/انعطاف پذیری	۳۴/۸۶	۱	۳۴/۸۶	۳/۸۶	۰/۰۴۸	۰/۰۲

با توجه به مندرجات جدول ۴. میانگین احساس تنهایی عاطفی - اجتماعی، بدرفتاری روان‌شناختی و مولفه‌ها با توجه به مقدار F بالاتر از ۴ و سطح معنی‌داری کمتر از ۰/۰۵ بین دو گروه با و بدون تجربه علائم اختلال در روابط بین فردی تفاوت معنی‌دار دارد، به عبارتی دیگر دختران با علائم اختلال در روابط بین فردی احساس تنهایی عاطفی - اجتماعی و بدرفتاری روان‌شناختی بیشتری تجربه می‌کنند. با توجه به ضرایب ایتا می‌توان گفت ۰/۰۲ تا ۰/۰۸ از تفاوت بین دختران با

و بدون تجربه علائم اختلال در روابط بین فردی به ناشی از احساس تنهایی عاطفی - اجتماعی و بدرفتاری روان شناختی است.

بحث و نتیجه گیری

پژوهش حاضر با هدف مقایسه احساس تنهایی عاطفی و اجتماعی و بدرفتاری روان شناختی در دختران مجرد با و بدون علائم اختلال در روابط بین فردی انجام شد. یافته اول پژوهش نشان داد که احساس تنهایی عاطفی - اجتماعی و ابعاد آن در دختران مجرد بدون اختلال در روابط بین فردی کمتر از دختران مجرد با اختلال در روابط بین فردی بود. این یافته با پژوهش های تین و همکاران (۲۰۱۹)، سیمیچارون و همکاران (۲۰۱۸)، دی ستسیو و همکاران (۲۰۲۰)، اسکيو (۲۰۱۶) و سید موسوی و محرمی (۱۳۹۸) همسو است. دانشجویان دختر مجرد با علائم اختلال در روابط بین فردی، احساس ناکامی و تنهایی زیادی را تجربه می کنند، که باعث فرسودگی روانی فرد می شود (ماکارووا و شاگیوالالهوا، ۲۰۱۶). نیازمند شکل گیری روابط صمیمانه داشتن همراه همیشگی و صمیمی برای تداوم زندگی است. در مقابل احساس تنهایی به خشم، خود انتقادی، ترس و سوء درک شکایت منجر می شود، ممکن است از دیگران ایراد بگیرند و آنان را مقصر بدانند (اسحاق، سولومون و خان، ۲۰۱۷). دانشجویان دختر مجرد با اختلال در روابط بین فردی تنش در عواطف مثبت و احساس تنهایی را تجربه می کنند و نوعی الگوی اجتنابی جهت کنترل صمیمیت در آنان مشاهده می شود، به طوری که تجربیات درونی آنان همواره با منابع اضطرابی در روابط بین فردی همراه است، دختران در آستانه ازدواج که مشکلات زیادی در روابط بین فردی عاشقانه دارند، بنابراین از مهارت لازم جهت شکوفایی تعاملی رنج می برند؛ در مقابل دختران بدون علائم اختلال در روابط بین فردی کفایت اجتماعی بالایی را احساس می کنند و توانمندی خود در جهت ارتقای فعالیت های گروهی و مسیر مطلوب اجتماعی بکار می گیرند. چنین بنظر می رسد افراد بدون علائم اختلال در روابط بین فردی به سبب بهبود روابط بین فردی، رشد اجتماعی و استقلال طلبی، تجارب ضعیفی از احساس تنهایی در ارتباط با معشوق، دوستان، خانواده دارند، چرا که مهارت اجتماعی قوی در این افراد به پذیرش غیرشرطی منجر می شود این فرآیند بدین شکل است که در آن دختران مجرد از طرف همسر ایده - آل، دوستان و خانواده کمتر مورد قضاوت منفی قرار گرفته و فرصت جهت بازسازی شرایط همواره فراهم است، همچنین این مسئله به سازگاری بیشتر منجر می شود.

دختران با مشکلات بین فردی با حساسیت، دوسوگرایی، پرخاشگر و نبود جامعه پذیری مشخص می شوند (رایت، شورت، ستپ، هالکویست و پیلکونیس، ۲۰۱۵) با نگاه به این مسئله که در این افراد احساس تنهایی با حمایت اجتماعی پایین و انزوا طلبی همراه هست و نظر به اینکه احساس تنهایی

1. Makarova & Shagivaleeva
2. Ishaq, Solomon & Khan
3. Wright, Scott, Stepp, Hallquist & Pilkonis

ناشی از اختلاف وضعیت ایده‌آل رابطه و بحران حاضر در تعامل است (حاجی هاساناغلو، یلدریم و کاراکورت^۱، ۲۰۱۲)، می‌توان گفت احساس تنهایی باعث می‌شود فرد مفهوم معنا و فلسفه زندگی را با دریافت‌ها و شناخت‌های منفی تعبیر کند به طوری که رشد علاقه به معشوق و دوستان، فداکاری، مسئولیت، احترام، شناخت، بهبود عملکرد فردی در فعالیت، گرایش به همکاری و حمایت نمودن و ادراک حمایت به تأثیر احساس تنهایی در وضعیت ایستایی قرار خواهند گرفت. به نظر می‌رسد دانشجویان دختر با اختلال در روابط بین فردی به سبب احساس تنهایی و نبود صمیمیت بین فردی ادراک ضعیفی از خود دارند و تلاشی در جهت ارضای نیازهای عاطفی، دوستی، جان فدایی، ابزار عشق در روابط بین فردی عاشقانه و همکاری ندارند، بنابراین بین فردی به واسطه تجربه علائم تنهایی حاد در فعالیت گروهی، ازدواج و سایر تعاملات روزمره بازنگری ضعیفی دارند و تلاش جهت بهبود شرایط در آنان بسیار ضعیف است.

دختران دارای اختلال در روابط بین فردی با تجربه احساس تنهایی و تشدید اجتناب فرد از نیاز به امنیت اجتماعی و اتکا به منابع درونی، از ابراز رفتارهای اجتماعی مطلوب ممانعت می‌نمایند، در واقع سرگرمی و تفریح بر بی‌توجهی به محیط انسانی و اتکا به نشخوار فکری مبتنی است، چنین وضعیتی با احساس درماندگی و ناتوانی جهت در فعالیت اجتماعی تداعی می‌شود و به دنبال آن احساس عدم رضایت از عملکرد فردی به واسطه نبود بازخوردهای نقادانه و منطقی تشدید می‌یابد بنابراین می‌توان احتمال داد تمایل به قرار نگرفتن در گروه، ترس از دیگران، عدم بیان مستقیم احساس خود و ضعف در انتخاب آگاهانه و خودمختار اهداف زندگی به عنوان ویژگی‌های اختلال در روابط بین فردی شکل می‌گیرد. در مقابل دختران بدون علائم اختلال در روابط بین فردی، تلاش مضاعفی جهت دریافت حمایت و تأمین امنیت اجتماعی دارند، مهارت همدلی زمینه‌ساز شکل‌گیری وقت‌گذارانی‌های مثبت را موجب می‌شود که در آن فرد احساس تنهایی کمتری دارد، به طوری که مشارکت بین فردی با معشوق، دوستان و خانواده به رضایت زندگی منجر می‌شود.

یافته دوم پژوهش نشان داد که بدرفتاری روان‌شناختی و ابعاد آن در دختران مجرد بدون اختلال در روابط بین فردی کمتر از دختران مجرد با اختلال در روابط بین فردی بود. این یافته با پژوهش‌های مسورا (۲۰۱۳)، تیچر و سمسون (۲۰۱۳)، آلباغ و همکاران (۲۰۱۷)، اسمیت و همکاران (۲۰۱۸)، کلین و همکاران (۲۰۲۰) همسو است. دختران با علائم اختلال در روابط بین فردی در کودکی تجربه در معرض بدرفتاری قرار گرفتن را دارند و از توانایی ناقص خود برای تنظیم هیجان استفاده نمایند، در این افراد بدرفتاری به ناآگاهی فرد و عدم تفکر درباره روابط دوستانه منجر خواهد شد. به طوری که کارکرد تعامل مطلوب به دلیل ضعف فرد در پردازش و درک هیجانات تضعف می‌شود. دانشجویان دختران با علائم اختلال در روابط بین فردی تعبیر و تفسیر نامطلوبی از تجارب آسیب‌زای گذشته دارند به طوری که فرد مفهوم همدلی، عشق، صمیمیت، همکاری و اخلاق در تعامل گذشته

را با معنایی منفی، که تفاوت فاحشی با روابط صمیمانه و انسانی دارد، ادراک می‌نماید. این افراد به واسطه تجارب ناگوار و تلخی که مانع از ابراز عواطف مثبت آنان شده است، روابط محدود و سردی را تجربه می‌نمایند. پیشنهاد دوستی به این افراد به سوء ادراک از پیشنهادها و دوستانه منجر می‌شود، در واقع از دیدگاه فرد اطرافیان پایگاه امنی برای برآورد نیازهای وی نمی‌باشد چرا که رشد حمایت متقابل بین فرد و دیگران متوقف شده است. بنابراین براساس این دیدگاه روابط دوستانه محدودکننده تلقی می‌شود. در وضعیتی دیگر دختران با علائم اختلال در روابط بین فردی به نظر می‌رسد پیامد - های منفی بدرفتاری به خشونت بزرگسالی منجر می‌شود (مک کروری و ویدینگ، ۲۰۱۵). در مقابل دانشجویان دختران فاقد علائم اختلال در روابط بین فردی خانواده و دوستان را به عنوان تکیه گاه عاطفی مطمئنی ادراک می‌کنند که به دنبال آن تجارب پیشین تعدیل شده و سوء ادراک‌های که در روابط بین فردی اتفاق می‌افتد، را به چالش می‌کشانند. این افراد با تلاش برای ایجاد پایگاه مراقبتی عاطفی، فراهم کردن محیط رشدی مناسب و حمایت‌کننده فضای عاطفی مملوء از هیجان مثبت را تدوین می‌نمایند که به احساس خشنودی، شادکامی و رضایت از روابط بین فردی منجر می‌شود. والدین و مراقبت‌کننده‌های اولیه آنان در فرآیند ارتباط و پاسخگویی هیجانی نقش مطلوبی ایفا نموده‌اند، بدین ترتیب در روابط بین فردی نگرشی مثبتی به زایش رابطه و پویایی آن دارند، در واقع این تجارب پیامدهای مثبت زیادی بر باورهای و نگرش‌های فرد نسبت به مفهوم دوستی، عشق و روابط بین فردی دارد.

دانشجویان دختر با علائم اختلال در روابط بین فردی، به واسطه احساس منزوی بودن، از مکانیزم‌های دفاعی اجتناب و گریز استفاده افراطی می‌کنند که از طریق آن پوشش‌های محافظت - کننده‌ای در جهت اجتناب از تجارب ناخوشایند را بکار می‌گیرند. فرآیند نظام هیجانی در این افراد با محوریت احساس حقارت، عزت نفس پایین و ارزشمندی پایین همراه است، بنابراین این افراد احساس سرخوردگی و طردشدگی بیشتری را به نسبت دختران فاقد علائم اختلال در روابط بین فردی تجربه می‌کنند. بدرفتاری روان‌شناختی در دختران با علائم اختلال در روابط بین فردی با تعیین قوانین و صدور حکم اخلاقی با سرکوب هیجانی و رفتاری، به تنش در روابط بین فردی دامن می‌زند، همچنین خشک و غیرقابل انعطاف بودن نیز از مشکلات شایعی است که مشاهده آن در دختران فاقد علائم اختلال در روابط بین فردی به واسطه وجود محیطی امن، باثبات، پذیرا و پر محبت که تجربه می‌کنند، بسیار دشوار است.

یافته‌های حاصل از این پژوهش می‌تواند به کارشناسان و مشاوران مراکز مشاوره دانشجویی در راستای ارائه خدمات مشاوره در حوزه‌های مشاوره قبل از ازدواج و شکست‌های عاطفی موثر باشد. با توجه به یافته‌های حاصل از پژوهش می‌توان نتیجه گرفت دختران با علائم اختلال در روابط بین - فردی احساس تنهایی عاطفی و اجتماعی و بدرفتاری روان‌شناختی بیشتری را تجربه می‌کنند. نتایج

این پژوهش به دانشجویان دختر دانشگاه‌های شهر سنجند قابل تعمیم است. با توجه به اینکه اطلاعات پژوهش از طریق پرسش‌نامه خودسنجی به دست آمد، احتمال این وجود دارد که نمونه پژوهش از ارائه پاسخ واقعی اجتناب کرده باشند. پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی به بررسی تجربه زیسته کیفیت ارتباط و نقش آن در ازدواج و فعالیت گروهی دختران مجرد پرداخته شود، همچنین از نتایج این پژوهش می‌توان در جهت تدوین پروتکل‌های لازم جهت ارتقای مهارت ارتباطی دختران استفاده نمود.

منابع

- تقوی، سیده رحیمه؛ هنرپروران، نازنین؛ و فکری کاترین. (۱۳۹۴). رابطه‌ی بین احساس تنهایی و نگرش به عشق با ملاک‌های همسرگزینی در دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد گچساران سال ۱۳۹۳. *فصلنامه مشاوره و روان‌درمانی*، ۴(۱۳)، ۸۶-۷۲.
- جعفری، حسن؛ محمدپور، سمانه؛ قدم پور، عزت اله؛ و قبادیان، مسلم. (۱۳۹۷). ویژگی‌های روانسنجی پرسشنامه بدرفتاری روان‌شناختی. *فصلنامه اندازه‌گیری تربیتی*، ۸(۳۲)، ۱۴۱-۱۲۷.
- جوکار، بهرام؛ و سلیمی، عظمه. (۱۳۹۰). ویژگی‌های روان‌سنجی فرم کوتاه مقیاس احساس تنهایی اجتماعی و عاطفی بزرگسالان. *مجله علوم رفتاری*، ۱(۴)، ۳۱۷-۳۱۱.
- حسینی، سیدحسن؛ و ایزدی، زینب. (۱۳۹۵). پدیدارشناسی تجربه زیسته زنان مجرد جمعیت مورد مطالعه: زنان مجرد بالای ۳۵ سال شهر تهران. *مطالعات اجتماعی روان‌شناختی زنان*، ۱۴(۱)، ۷۲-۴۱.
- دلاور، علی. (۱۳۹۱). روش‌های تحقیق در علوم تربیتی و روان‌شناسی. چاپ سی و شش، تهران: نشر ویرایش.
- رستمی، مهدی؛ عبدی، منصور؛ و حیدری، حسن. (۱۳۹۳). رابطه انواع بدرفتاری در دوران کودکی با شفقت بر خود و سلامت روانی در افراد متأهل، اصول بهداشت روانی، ۱۶(۱)، ۷۳-۶۱.
- سروش، مریم؛ و ادیبی پارسا، پگاه. (۱۳۹۴). سنجش رابطه دینداری و سرمایه‌های فرهنگی و اجتماعی با احساس تنهایی: مقایسه زنان شاغل و غیرشاغل. *زن در توسعه و سیاست*، ۱۳(۴)، ۵۲۵-۵۴۸.
- سید موسوی، مهری؛ و محرمی، جعفر. (۱۳۹۸). ناگویی هیجانی، احساس تنهایی و ترس از صمیمیت: پیش‌بینی‌کننده‌های نگرش به خیانت در مردان. *دو فصلنامه روان‌شناسی معاصر*، ۱۴(۱)، ۲۱-۱۲.
- غیاثوند، احمد؛ و حاجیلو، زینب. (۱۳۹۹). تجرد زیستی جوانان: پانتومیم دختران مجرد در ایستار ازدواج. *فصلنامه علوم اجتماعی*، ۲۷(۸۸)، ۲۱۵-۱۷۵.

- فتح، نجمه؛ آزاد فلاح؛ پرویز؛ رسول زاده طباطبایی، سید کاظم؛ و رحیمی، چنگیز. (۱۳۹۲). روایی و اعتبار پرسشنامه مشکلات بین فردی (IIP-32). روان شناسی بالینی، ۵(۳)، ۸۰-۶۹.
- منصورنژاد، زهرا؛ پورسید، سید رضا؛ کیانی، فریبا؛ و خدابخش، محمد رضا. (۱۳۹۲). اثر بخشی آموزش مهارت‌های ارتباطی بر تحول بلوغ عاطفی دانشجویان دختر در آستانه‌ی ازدواج. مجله اصول بهداشت روانی، ۱۵(۵۹)، ۱۷۰-۱۵۸.
- Akyunus, M., Gençöz, T., & Karakose, S. (2020). The mediator role of negative cognitive emotion regulation strategies between interpersonal problems and borderline personality beliefs. *Journal of Rational-Emotive & Cognitive-Behavior Therapy*, 5(2020), 1-13.
- Allbaugh, L. J., Florez, I. A., Render Turmaud, D., Quyyum, N., Dunn, S. E., Kim, J., & Kaslow, N. J. (2017). Child abuse—suicide resilience link in African American women: Interpersonal psychological mediators. *Journal of aggression, maltreatment & trauma*, 26(10), 1055-1071.
- Barkham, M., Hardy, G. E., & Startup, M. (1996). The IIP-32: A short version of the Inventory of Interpersonal Problems. *British Journal of Clinical Psychology*, 35(1), 21-35
- Chen, R., Liu, J., Cao, X., Duan, S., Wen, S., Zhang, S., ... & Lu, J. (2020). The relationship between mobile phone use and suicide-related behaviours among adolescents: the mediating role of depression and interpersonal problems. *Journal of affective disorders*. 5(20), 1-7.
- Coates, A. A., & Messman-Moore, T. L. (2014). A structural model of mechanisms predicting depressive symptoms in women following childhood psychological maltreatment. *Child abuse & neglect*, 38(1), 103-113.
- Di Stasio, M. R., Rinaldi, C., Sciaraffa, J., & Cheong, C. (2020). The Relationship Between Indirect Aggression and Loneliness for Emerging Adults: What Does Interpersonal Competence Have to Do with Wellbeing?. *Alberta Journal of Educational Research*, 66(1), 1-5.
- Ditommaso, E., Brannen, C., & Best, L. A. (2004). Measurement and validity characteristics of the short version of the social and emotional loneliness scale for adults. *Educational and Psychological Measurement*, 64(1), 99-119
- Dolev-Amit, T., Eubanks, C. F., & Zilcha-Mano, S. (2020). A moderating factor for patients with vindictive interpersonal problems. *Psychotherapy*. 2(20), 1-6.
- English, D., Thompson, R., White, C. R., & Wilson, D. (2015). Why should child welfare pay more attention to emotional maltreatment?. *Children and youth services review*, 50(15), 53-63.
- Gerhart, J. I., Baker, C. N., Hoerger, M., & Ronan, G. F. (2014). Experiential avoidance and interpersonal problems: A moderated mediation model. *Journal of Contextual Behavioral Science*, 3(4), 291-298.
- Hacıhasanoğlu R, Yildirim A & Karakurt P. Loneliness in elderly individuals, level of dependence in activities of daily living (ADL) and influential factors. *Archives of gerontology and geriatrics*, 54(1), 61-66.

- Heinrich, L. M., & Gullone, E. (2006). The clinical significance of loneliness: A literature review. *Clinical psychology review*, 26(6), 695-718.
- Horowitz, L. M., Rosenberg, S. E., Baer, B. A., Ureño, G., & Villaseñor, V. S. (1988). Inventory of interpersonal problems: psychometric properties and clinical applications. *Journal of consulting and clinical psychology*, 56(6), 885
- Ishaq, G., Solomon, V., & Khan, O. (2017). Relationship between self-esteem and loneliness among university students living in hostels. *IJRSP*, 6(2), 21-7.
- Klein, J. P., Stahl, J., Hüppe, M., McCullough, J. P., Schramm, E., Ortel, D., ... & Schweiger, U. (2020). Do interpersonal fears mediate the association between childhood maltreatment and interpersonal skills deficits? A matched cross-sectional analysis. *Psychotherapy research*, 30(2), 267-278.
- Makarova, O. A., & Shagivaleeva, G. R. (2016). Affiliative and Communicative Personal Qualities and Loneliness of University Students. *Journal of Organizational Culture, Communications and Conflict*, 20(2), 198-204.
- Massura, C. E. (2013). Childhood emotional maltreatment and college student adjustment: The mediating role of perceived attachment security. (Doctoral dissertation, SAINT LOUIS UNIVERSITY).
- McCloskey, K. D., Cox, D. W., Ogrodniczuk, J. S., Laverdière, O., Joyce, A. S., & Kealy, D. (2020). Interpersonal problems and social dysfunction: Examining patients with avoidant and borderline personality disorder symptoms. *Journal of Clinical Psychology*,
- McCrory, E.J., & Viding, E. (2015). The theory of latent vulnerability: Reconceptualizing the link between childhood maltreatment and psychiatric disorder. *Development and Psychopathology*, 8(20),3-11.
- McEvoy, P. M., Burgess, M. M., & Nathan, P. (2013). The relationship between interpersonal problems, negative cognitions, and outcomes from cognitive behavioral group therapy for depression. *Journal of Affective Disorders*, 150(2), 266-275.
- Mills, P., Newman, E. F., Cossar, J., & Murray, G. (2015). Emotional maltreatment and disordered eating in adolescents: Testing the mediating role of emotion regulation. *Child abuse & neglect*, 39, 156-166.
- Mou, L., Lei, W., Chen, J., Zhang, R., Liu, K., & Liang, X. (2019). Mediating effect of interpersonal relations on negative emotions and dysmenorrhea in female adolescents. *General psychiatry*, 32(1),1-6.
- Qualter, P., Brown, S. L., Rotenberg, K. J., Vanhalst, J., Harris, R. A., Goossens, L., ... & Munn, P. (2013). Trajectories of loneliness during childhood and adolescence: Predictors and health outcomes. *Journal of Adolescence*, 36(6), 1283-1293.
- Schiau, I. (2016). Humor, Loneliness and Interpersonal Communication: A Quantitative Study of Romanian Older Adults. *Revista Română de Comunicare și Relații Publice*, 18(1), 89-106.

- Simcharoen, S., Pinyopompanish, M., Haoprom, P., Kuntawong, P., Wongpakaran, N., & Wongpakaran, T. (2018). Prevalence, associated factors and impact of loneliness and interpersonal problems on internet addiction: A study in Chiang Mai medical students. *Asian Journal of Psychiatry*, 31, 2-7.
- Smith, N. B., Monteith, L. L., Rozek, D. C., & Meuret, A. E. (2018). Childhood abuse, the interpersonal-psychological theory of suicide, and the mediating role of depression. *Suicide and Life-Threatening Behavior*, 48(5), 559-569.
- Teicher, M. H., & Samson, J. A. (2013). Childhood maltreatment and psychopathology: A case for ecophenotypic variants as clinically and neurobiologically distinct subtypes. *American journal of psychiatry*, 170(10), 1114-1133
- Tian, Y., Chen, P., Meng, W., Zhan, X., Wang, J., Wang, P., & GAO, F. (2019). Associations among shyness, interpersonal relationships, and loneliness in college freshmen: A longitudinal cross-lagged analysis. *Scandinavian journal of psychology*, 60(6), 637-645.
- White, C. R., English, D., Thompson, R., & Roberts, Y. H. (2016). Youth self-report of emotional maltreatment: Concordance with official reports and relation to outcomes. *Children and youth services review*, 62, 111-121.
- Wright, A. G., Scott, L. N., Stepp, S. D., Hallquist, M. N., & Pilkonis, P. A. (2015). Personality pathology and interpersonal problem stability. *Journal of personality disorders*, 29(5), 684-706.
- Zhang, B., Gao, Q., Fokkema, M., Alterman, V., & Liu, Q. (2015). Adolescent interpersonal relationships, social support and loneliness in high schools: Mediation effect and gender differences. *Social science research*, 53(15), 104-117.